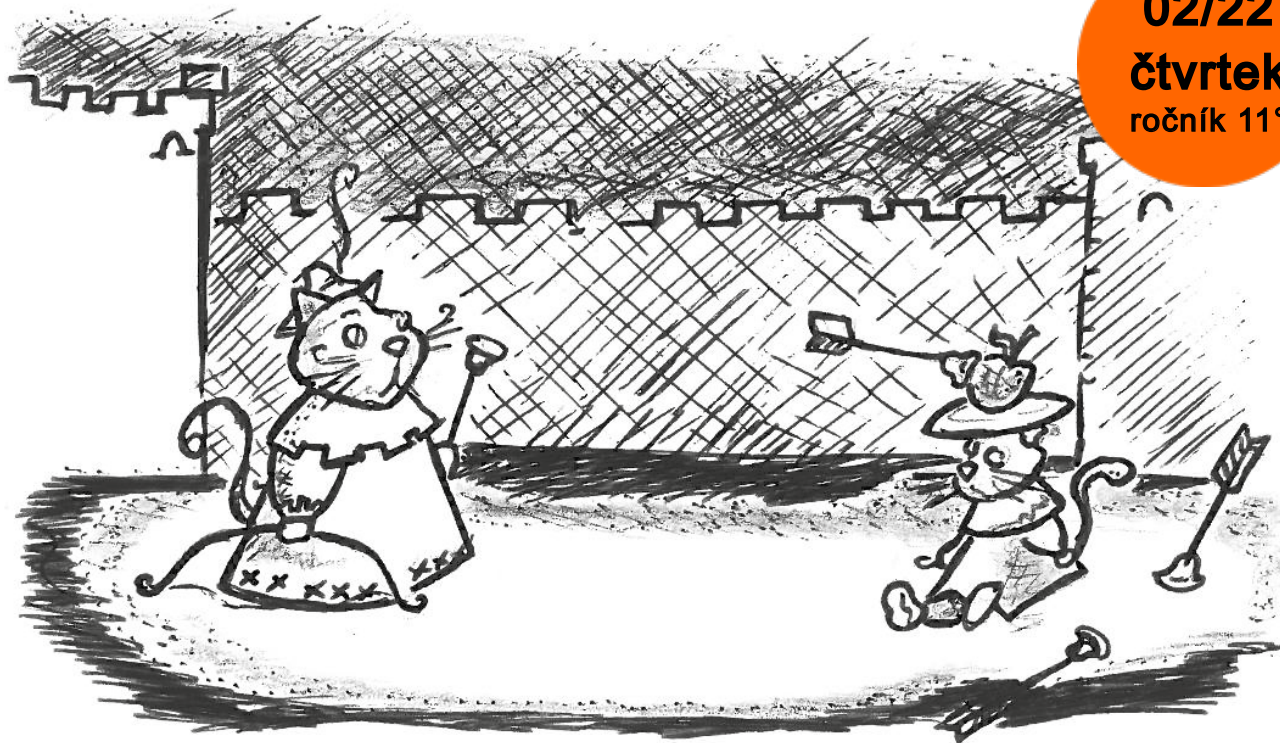

Divadelní Koječčák

Verba docent, exempla trahunt aneb Slova učí, Koječčák táhne

02/22
čtvrtek
ročník 11°

...co vás přitáhne zítra:

10.00 / Divadlo scéna Zlín: O PRINCEZNĚ, KTERÁ RÁČKOVALA

17.00 / Divadelní spolek Slavkov u Brna: MANŽELÉ V NESNÁZÍCH

20.00 / Divadlo Brod Uherský Brod: TRHNI SI, OTČE!

cca 22.00 / Divadelní večírek: HUBOMEL HRAJE „MOŽNÁ PŘIJDE I... NA VILLONA“

DENÍČEK Z PRVNÍHO DNE

- Novinka číslo 1 je, že se na Sokolovně po 53 letech změnilo heslo na wifi. Jestli se tu chcete přihlásit a při představeních brouzdat po Facebooku, tak už to není „jasminafolium“, ale nové tajné heslo.

- Svača má obavy, že na přehlídku nikdo nedojde, protože je hezky a v okolí jsou všude hody. Tak nás napadlo, že přehlídku přejmenujeme na „hody“ a lidi určitě přijdou, alespoň na jídlo.

- Jestli jste to nevěděli, tak Laďa se Svačou se dali dohromady na Mikuláše. Ona byla Mikuláš a Laďa smrtka. Tak se k sobě hodili, že se smrtka

za dva dny nastěhovala k ní. Přesně za rok jí dal za odměnu mikulášský balíček, kde byly perníky, zásunbní prstýnek a kinder vajíčko. Od té doby je Svača svobodná.

- Při prvním představení přehlídky, které uvedl soubor Mimoni, poprvé selhala technika. Herci se s tím vypořádali profesionálně, představení dokončili. Zlatá Milanova harmonika!

- Odpoledne přijel člen lektorského sboru Vladimír Altán Mátl. Říkal, že mu mizí chladicí kapalina v autě. Naštěstí to nechřčelo; kdyby to chřčelo, tak by nedojel. (pokračování na další straně)

- Ve čtvrtek je naplánována odstávka elektřiny v ulicích okolo Sokolovny. Nejsme si jistí, jestli tam Sokolovna taky spadá, takže je možné, že některým souborům úplně nepojede technika a možná na ně při hře diváci neuvidí.

- Svača: „Ale, Hadičko, řeknu ti, ty, jak jsi vdaná, tak vtípem přímo hýříš!“

- Odpoledne přijela také Petra Richter Kohutová. Přijela o hodinu později, protože z Karlových Varů do Kojetína je těžké se dostat. Petra nás informovala, že bude letos v září slavit půl století a její maminka připravuje honosné oslavy už od loňského prosince. Petra doufá, že se datum trefí mezi podzimní divadelní přehlídky, aby nebyl problém.

- Když jsme Petře ukazovali naši novou kuřárnu za Sokolkou, tak jsme ji zapomněli upozornit, že z ní vedou dva schůdky, což je ten důvod, naše milá Petro, že je tak blízko zem...

- Odpoledne přišel Ladíček a začal zase kritizovat náš časopis. Řekl nám, že „od té doby, co v Koječákovi nésó Frky stréca Milana, tak to stojí za

hovo.“ Jelikož redakce v nedávné době absolvovala kurz práce s autosugescí, nenechali jsme se tímto prohlášením rozhodit a Koječák bude vycházet i nadále.

- Odpoledne přijel i porotce Pavel Hurych, ředitel režijní školy ADA v Bystřici. Ještě se nám o něm nepodařilo nic moc zjistit, ale měl na tričku napsané prohlášení ve smyslu: Kdo se toulá, nemusí být ztracen. Nebo tak něco.

- Před začátkem večerního představení se dostavil i Vladimír Fekar, který je renesančním člověkem, takže se věnuje mnoha aktivitám z nepřeberných možností vesmíru, a vždy to dělá pořádně.

- Divadelní Kojetín tentokrát nezahájil starosta. Ptáček odletěl do teplých krajín... Odstartovala ho poprvé v historii žena - paní učitelka Mimoňů, velká fanyнка divadla, kojetínská radní, Eva Pěchová, která zrovna včera, jak na potvoru, ztratila hlas.

- V průběhu večerního představení Hanácké scény odcházely domů matky, protože jim doma řvaly děcka.

CITÁT DNE

Lad'a: Bóchni s tym ještě jedná, ono se to spraví.

DOCHÁZKA STRÉCA MILANA

5/5	Lú'skova	9 ⁰⁰	16 ³⁰	11 ³⁰	12 ⁰⁰	7
5.5.	Zalunhuel	SRÁČKA JAK BÍČ 0				
6.5.	Nováková	6 ⁰⁰	14 ³⁰	11 ³⁰	12 ⁰⁰	8
6.5.	Lú'skova 1	8 ³⁰	12 ⁰⁰	11 ³⁰	12 ⁰⁰	9,5

OBCHODY NA KUBĚ

OBCHODY V ČR

VČERA JSME VIDĚLI

Haná sa nesodí

Soubor: Divadelní skupina Mimoni MěKS Kojetín

Autor: Zdeněk Galuška, Vlastimil Peška

Režie: Hana Svačinová, Milan Zahradník

Ještě předtím, než slavnostně odstartoval Divadelní Kojetín 2022, připravila si Divadelní skupina Mimoni Kojetín představení pro kojetínskou základní školu a gymnázium s názvem Haná se nesodí. My vám nyní nabízíme odpovědi vybraných respondentů o tom, jak si zpestření školního dne užili. Můžete si také přečíst reakce samotných herců, kteří se na vystoupení několik let chystali...

KOLOKVIUM S HERCI PO PŘEDSTAVENÍ

Martin Ligač

Celé představení jsme zkoušeli asi tři roky. Situace s covidem nám moc nepomohla, ale i přes komplikace nás oba režiséři dokázali dovést ke skvěle vydařené premiéře. Já si představení moc užil. Musím říct, že hrát dvě představení hned po sobě je poměrně náročné, ale představení sklidilo úspěch, což

mi udělalo velkou radost. Zajímavost je, že jsem si mohl během jednoho představení zahrát tři role – soudce Matóše Křópala, Cyrila Drbala a Juru Ólehu. Všechny role jsem hrál tak, aby to vycházelo přímo ze mě a cítil se v nich dobře a pochopitelně jsem se snažil působit vtipně. Osobně si myslím, že jsem všechny role zahrál poměrně chvályhodně a byl jsem sám se sebou spokojený, ale úplné hodnocení nechám samozřejmě na divácích:-)

Kristýna Ligačová

Na představení jsme se připravovali přibližně tři roky. Z důvodu covidové situace se zkoušky různě rušily a příprava byla náročná. Trvalo to, ale teď to stojí za to. Já osobně jsem si představení užila moc. Bylo náročné hrát dvě celá představení v jednom dni. Nikdy předtím se mi takhle možnost nenaskytla.

Bylo něco úplně jiného hrát před svými vrstevníky. Ze začátku jsem měla strach, nakonec bylo všechno moc fajn a publikum bylo taktéž skvělé. V představení jsem hrála celkem tři role, a to Tonku, Stázu a Ólehlovou. Každá role je úplně jiná, každá je něčím zajímavá. Nejlépe se mi hraje Stáza. Sedla mi nejlépe, je taková temperamentní. Všechny role jsem se snažila hrát tak, aby zaujaly publikum. Osobně jsem z hraní všech rolí měla fajn pocit. Už dříve jsem hrála v jiných představeních, bohužel si nepamatuji přesný počet mých odehraných představení. Tréma je s každým představením jiná, ale vždycky tam je. Já mám vždycky velkou trému, ale jakmile začnu hrát, mluvit, tréma opadne, ne úplně, ale je rozhodně menší.

KOLOKVIUM S DIVÁKY PO PŘEDSTAVENÍ

Adéla Štáblková (septima GKJ): Divadelní představení bylo velice zábavné a zdařilé. Musím ocenit mladé herce, kteří zvládli excelentně odehrát celé představení a svými hereckými výkony a „hanáckó mluvó“ si zvládli získat nejednoho diváka, který na představení přišel.

Veronika Kopřivová (septima GKJ): Představení bylo velice zábavné, hanácké nářečí herci dobře ztvárnili a dávali do toho vše. Jen jsem občas nerozuměla textu písniček. Na další představení velmi ráda přijdu.

Barbora Vavrysová (kvarta GKJ): Představení se mi líbilo. Myslím, že bylo trefné, co se týče názvu. Herci se perfektně vžili do rolí a nedali na sobě znát trému. Rychle mě vtáhli do děje. Komunikace s publikem byla také skvělá. Vzhledem k tomu, že to jsou děti a tohle celé cvičily ve svém volném čase a dobrovolně, tak je to suprový výkon.

Yveta Gorčíková (učitelka) (Přišlo do redakce):

Jménem žáků a učitelů ZŠ nám. Míru děkuji za mimořádně zdařilé divadelní představení - Haná se nesodí - v podání žáků a studentů našeho města. Celkové provedení hodnotíme velmi kladně, herci byli super připraveni, díky profesionálnímu vedení, jejich projev byl přesvědčivý, hlasitý a srozumitelný. Představení bylo hravé a vtipné. Děkujeme a těšíme se na další ročník.

DIVADELNÍ KOJETÍN 2022

SOKOLOVNA KOJETÍN

11. - 15. 5. 2022

DOPROVODNÝ PROGRAM

11. - 15. 5. 2022

vestibul Sokolovny

DIVADLO
VE FOTOGRAFII

výstava fotografií

členů tvůrčí skupiny Signál 64

pátek 13. 5. 2022 cca 22.⁰⁰ hodin

vestibul Sokolovny

DIVADELNÍ
VEČÍREK

MOŽNÁ PŘUDE L. NA VILLONA!

hraje HUBOMEL

RECENZOR ANEB VČERA JSME VIDĚLI

Bordel na ministerstvu

Soubor: Hanácká scéna Kojetín

Autoři: Jean Franco, Guillaume Melánie

Režie: Vojta M. Kohoutek

Bordel na ministerstvu paniku nezpůsobí

Domácí Hanácká scéna Kojetín je soubor s bohatou historií. K jeho, řekněme, znovuzrození došlo v roce 2007 komedií Holt někdo to rád hot. A od toho roku, má soubor na repertoáru již jen komedie. Dalo by se tím pádem předpokládat, že se v tomto žánru musí cítit jako ryba ve vodě.

Avšak soudě podle včerejšího představení inscenace divadelní hry Bordel na ministerstvu autorského dua Jeana Franco, Guillaume Melánie, zůstávají stále tak nějak na půl cesty, řekněme jako zlatá rybka v akváriu. Hezké na pohled, ale v zajetí. Což je vzhledem k jejich hereckým a inscenačním možnostem velká škoda.

Režisér Vojta M. Kohoutek (bohužel nebyl přítomen na diskusi se souborem) pojal inscenaci, zdá se, jakýmsi estrádním způsobem. Je mi známo, že se jedná o jeho divadelní režijní prvotinu (klobouček), ale situační komedie je těžký, velmi těžký žánr a vyžaduje mnohem víc. Režie totiž nesmí rezignovat na práci právě se zmíněnou situací, tedy velmi zjednodušeně řečeno, postava musí být minimálně vývojem děje sama překvapována. Toho jsme byli bohužel včera svědky jen velmi zřídka. Ona již sama nastolená ústřední situace, že se vše odehrává v sekretariátu ministerstva, kam si každý chodí, kdy chce a jak chce, často nikým neopozorován, i v noci, je vlastně základním problémem. A není-li to nějak vysvětleno nebo vymyšleno, pak nastává bordel, především v hlavě zvědavého diváka. Hra se v originále jmenuje Panique au ministere a ač nejsem znalý jazyka francouzského, předpokládám, že to znamená panika. A ta panika by měla vzniknout mezi postavami, a to díky událostem, které je zaskočí. A bordel by tak měl zůstat jen v ochranné službě ministerského úřadu, protože jim tam pořád někdo courá.

Dobře zpracovaná situační komedie vyžaduje také dobré herecké výkony a správné typové obsazení. První složka je naplněna více než dostatečně. Herecké schopnosti všech představitelů jsou patrné a navíc, k dobru věci, i velmi vyrovnané. Druhá složka je již trochu na vodě. Těžko se chce uvěřit, že panu ministroví je 55 let, když jeho projev je vlastně velmi mladistvý a chvílemi až pubertální. Herec (Jan Nedbal) má tak velmi obtížnou roli. Přitom by stačilo tak málo. V některých pasážích trochu zklidnit a najít lepší (důstojnější) kostým. Naopak nejsnadnější úlohu pak má Markéta Krchňáková v roli ministryny bývalé manželky Michelle, jejíž postava má jasně dané parametry chování, stejně jako Lucie Gruberová v roli Sary, která svou roli mladé, trochu rozmazlené dcery šéfky kabinetu, dává přesvědčivě a s potřebným šarmem.

Představitelka Garielle Pavlína Lukášová má úkol nejtěžší. Nejenže její postava prochází výraznou duševní proměnou, ale navíc musí ještě vystupovat z role a komentovat dění. Pokud by se jí do budoucna podařilo více oddělit herecké pojetí „děj versus monology“ a dát postavě výraznější proměnu charakteru, vystoupala by o čtyři patra výše. I takto se ovšem se svou rolí popasovala více než důstojně.

Ministerský údržbář (uklízečka) Eric Garcia nabízí Radku Baštincovi velký prostor pro komické situace a ten toho beze zbytku využívá. Stává se tak přeneseně miláčkem nejenom paní šéfky kabinetu, ale většiny dam (a možná i pánů) v publiku. Závidím (v dobrém). Kdyby mu režie dala jasnější klíč k charakteru jeho postavy, pak jsem si jist, že by diváci zbourali hlediště.

Režisér si ke škodě věci neohlídal ani scénografii, která je další nařiznutou větví pod nohama upřímné snahy herců pobavit diváka. Zahrát, že příchozího nevidím, když mi přichází nebo leží přímo před očima, je možné, ale postava pak musí být buď duch anebo to musí být scénograficky vymyšlené (oddělený prostor). Stále si také nejsem jistý (od premiéry o tom přemýšlím), zda bylo šťastným nápadem „ozdobit“ scénu velkými zlatými rámy symbolizujícími okna a očima v nich, snad ve smyslu „stále se někdo dívá“. Zajímavou složkou inscenace je kostýmní pojetí. Zatímco madam Cécile (velmi akční a přirozeně rozšafná Marie Němečková) přichází s každým vstupem v jiném a stále extravagantnějším kostýmu, ministroví nezbylo ani na pořádnou kravatu a sako.

Závěr inscenace, kdy (snad kvůli nutnému převleku) zůstává scéna po monologu Gabrielle, který by klidně mohl být ukončením hry (naznačili to i diváci, kteří se roztleskali), nekonečně dlouhou dobu otevřená a potemnělá, diváka dokonale zmate. Je konec, nebo ne? A když herci konečně přijdou, tak se už jen dozvíme, že se všichni mají rádi a budou se brát. Škoda.

Kdybych chtěl pitvat dál, našel bych mnoho dalších jednotlivostí (zbytečné rádio na začátku), ale já vlastně ani nechci. Oceňuji totiž nesmírnou snahu souboru poprat se s tímto žánrem a pobavit své věrné diváky. A doma se jim to jistě velmi dobře daří. Aby však uspěli i u diváka přespolního, budou potřebovat do budoucna jasnější režijní koncepci a dobrou volbu textu. A já, protože je mám rád, bych jim to moc přál. Vždy se na ně rád přijedu znovu podívat.

(Recenze představení Bordel na ministerstvu v provedení Hanácké scény Kojetín, 11. 5. 2022 v rámci přehlídky Divadelní Kojetín.)

Vladimír Altán Mátl

KOLOKVIUM S HERCI PO PŘEDSTAVENÍ

Jan Nedbal (hraje ministra školství a výchovy Louise)

Jak jsi vnímal představení? Líbila se ti hra? Myslíš si, že jsi podal dobrý výkon na jevišti, byl jsi sám se sebou spokojený?

Tím, že se jedná o naši domovskou scénu zde v Kojetíně, tak jsem vždy mírně nervózní z toho, jak nás diváci přijmou. Ale musím říci, že se mi opět

v Kojetíně hrálo dobře a diváci byli velice přívětiví a reagovali na naše vtipné scény.

Takže hodnotíš odehrané představení kladně?

Ano, hodnotím ho jako celek kladně a jsem rád, že jsem měl po dlouhé době možnost zase zahrát naši hru *Bordel* na ministerstvu.

Jak dlouho jste zkoušeli a bylo náročné dostat se zpět do role po covidové pauze?

Tuhle hru jsme začali zkoušet někdy na podzim roku 2019. Měli jsme premiéru v únoru 2020 a pak byla nucená covidová pauza. Během „uvolnění“ jsme odehráli tak tři až čtyři představení, a ty zkoušky byly vždy dost náročné, než se člověk zase dostal zpátky do děje a do role. Teď od konce února jsme zkoušeli jednou týdně, abychom podali co nejlepší výkon na přehlídce.

Radek Baštinec (hraje postavu Erica)

Zajímal by mě tvůj názor na hru, jaké jsi z toho měl pocity, že jsi stál zase na jevišti? Vydal jsi ze sebe maximum? A jak na tebe působili diváci?

Tak za prvé diváci, je to domácí scéna, takže nás znají a je to vždycky to nejlaskavější publikum, které může být. Ke hře nemůžu říct, že by se mi můj

výkon líbil, protože to by se říkat nemělo. Ale užívám si tuhle roli proto, že hraji to, co už nikdy nebudu, tedy dvacetiletého kluka, co si může dovolit cokoli, dělat si co chce a být takovej odvázaněj. Žádné obrovské umění, ale spíš si to užívám.

Ovlivnila vám covidová pauza nějak představení a jak jsi to celé vnímal, bylo těžké vrátit se zase zpátky do role?

Pro mě to zase tak těžké nebylo. Smutné bylo to, že jsme odehráli premiéru a týden na to už jsme nemohli hrát, což nám bylo líto. Dokonce se kvůli covidu musel změnit scénář, protože tam byla jedna hláška: „No a co, je mladá a je očkováná!“. Před dvěma lety bylo slovo „očkováná“ sranda a teď už jsme to z principu museli vypustit. Ale jinak jsme se opravdu skoro půl roku neviděli, jednou za půl roku jsme se u někoho sešli a dali jsme si zkoušku. Jsme rádi, že už je to za námi a teď už můžeme zase hrát.

Marie Němečková (hraje postavu babičky Cecille)

Jak jsi vnímala hru, jsi se svým výkonem spokojená? Víš, že hru tady v Kojetíně hraje počtvrté, je o ni pořád zájem? A jaká nálada panovala na jevišti a jaká přicházela od diváků? Jak to vnímáš jako herečka?

Já si tuto hru užívám docela hodně, myslím si, že tato role

je přímo pro mě, jelikož jsem taková akční a někdy doma mi někdy říkají „střelená babička“. Myslím si, že kojetínští diváci nás sice viděli počtvrté, ale přijdou znovu, protože jsou to naši známí, přátelé, kamarádi a rodiny, takže rádi přijdou. Nejenom herci vědí, že když je veselo v sále, tak se lépe hraje, takže nám tu atmosféru přátelé dotvářejí, reagují na nás, tleskají a smějí se. To nám dodává sílu a chuť hrát o to víc a líp.

A jak jsi vnímala to, že se teď Divadelní Kojetín dvakrát zrušil, chyběla ti přehlídka? Vnímala jsi nějak na sobě, že jste museli pořád znovu a znovu nacvičovat, že to bylo, jako když Fénix vstává z popela?

Pauza byla docela dlouhá a určitě jsme to pocítili všichni. Když se nehraje, tak se sice trošku zapomene, ale ono to zase vždycky na jevišti naskočí. Přehlídka nám chyběla, a to taky z toho důvodu, že už se tady scházíme po 28. ročník, já jsem byla na všech ročnících a vzniklo tady opravdu obrovské množství divadelních přátelství. Jsou to všechno bezvadní lidi, ne nadarmo se říká, že jsme ochotníci, protože hrajeme ochotně, rádi a užíváme si to, nic z toho nemáme, jen potlesk a úsměv na tváři u diváků, což je pro nás velká vzpruha a máme z toho velkou radost.

KOLOKVIUM S DIVÁKY PO PŘEDSTAVENÍ

Ladislav Kodoušek

Přijeli jsme s manželkou z Jizerských hor na úvodní představení. Bylo hezké, mělo to svoje klady i záporny. Jsme tu v Kojetíně poprvé a máme v plánu navštívit i další vystoupení. S manželkou takhle po divadlech jezdíme po celé republice.

Robert Kunesch

Já jsem z Plzně, takže jsem si to tu nikdy nemohl užít na maximum. Myslím si, že nám všem ty dva roky divadlo hodně chybělo. Výkony herců se mi líbily, ale text se mi moc nelíbil. Herci se dobře popasovali s drobným výpadkem, který měli. Byl jsem překvapen, kolik garderoby mají dámy, měly spoustu převleků. Přesto musím ještě jednou zmínit, že v textu měli menší nesrovnalosti.

Marie a Eva

Kvůli covidu a rekonstrukci Sokolovny nám to tu hodně chybělo. Divadelní Kojetín navštěvujeme pravidelně a vždycky si ho užijeme. Líbí se nám tu, jsme spokojeni, je krásné, že se přehlídka po dlouhé době podařila uskutečnit. Výkony herců byly fantastické, jsme maximálně spokojeni.

Kamil Zalabák

Já jsem Divadelní Kojetín navštívil poprvé a jsem mile překvapen. Výkon herců byl úžasný a líbil se mi i děj, kterému prospěla mírná satira na českou politiku. Určitě se dojdou podívat i na další vystoupení a již nyní se těším na příští ročník.

DIVADELNÍ KOJETÍN ZAHÁJEN PRVNÍ DÁMOU

Vladimír Fekar/Hana Hásová/Petra Richter Kohutová/Vladimír „Altán“ Mátl/Hana Svačinová/Milan Zahradník
Jana Večeřová/Adéla Krchňáková/ Kamil Zalabák/ a ostatní ještě dopíšeme...
design/sazba: Jan Žmolík/kdo může

tisk: MěKS Kojetín, 2022, zdarma

MěKS Kojetín / Divadelní Koječák

<http://www.mekskojetin.cz/divadelni-kojetin>

měks
kojetín

